

МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

София 1202 ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 17-19, централа 94-059, факс 987-2517

БДКО | 13.06.05

ЧРЕЗ ТЗ "ГРАО" *София - град*

ДО
КМЕТА НА
ОБЩИНА

В ДВ, бр.42 от 17 май 2005 г. е обнародван КОДЕКС на международното частно право, наричан по-нататък накратко Кодекс. С Кодекса са уредени въпросите, свързани с:

- международната компетентност на българските съдилища, на други органи и производството по международни граждански дела;
- приложимото право към частноправните отношения с международен елемент;
- признаването и допускането на изпълнението на чуждестранните съдебни решения и други актове в Република България.

С § 4 от Заключителните разпоредби на Кодекса се отменя глава тридесет и втора от Граждански процесуалния кодекс, т.е. отменя се досегашното съдебно производство по признаване на чуждестранните съдебни решения от Софийски градски съд /СГС/.

Съгласно чл.118, ал.1 на Кодекса признаването на чуждестранното решение се извършва от органа, пред който то се представя. С тази разпоредба **общините са овластени да признават чуждестранни решения и други актове**, без те да преминават през досегашната процедура за екзекватура.

Въз основа на чуждестранни решения служителите в отделите ЕСГРАОН на общинските администрации отразяват промените в гражданското състояние на лицата в регистрите по гражданско състояние и регистрите на населението. Това са решения по дела за:

- прекратяване на брак (за развод, за унищожаване на брака, за обявяване нищожност на брака);
- промяна на име;
- за установяване или оспорване на произход;
- допускане на осиновяване, за прекратяване или унищожаване на осиновяването;

- за ограничаване или лишаване от родителски права;
- други решения за промяна в гражданското състояние на лицата, за която законите на чуждата държава предвиждат съдебен ред.

Главна дирекция “Гражданска регистрация и административно обслужване на населението” към Министерство на регионалното развитие и благоустройството в изпълнение на задълженията си по чл.113 от Закона за гражданска регистрация дава следното указание за реда и условията за признаване на чуждестранни съдебни решения и други актове съгласно Кодекса на международното частно право:

Лицето, за което се отнася съответното решение подава лично молба до кмета на общината по постоянния си адрес, с която иска признаване на решението. Молбата може да бъде подадена и от друго лице, изрично упълномощено за това;

Към молбата се прилагат препис от съдебното решение, заверен от чуждестранния съд, който го е постановил, удостоверение от същия съд, че решението е влязло в сила, както и декларация с нотариална заверка на подписа на лицето, с която декларира, че са спазени условията, посочени в чл.117, т.т.3 и 4 от Кодекса.

Чуждестранните документи трябва да бъдат легализирани или снабдени с “апостил”, ако това е необходимо в зависимост от държавата, от която произхождат. Да са снабдени с превод на български език, заверен от Министерство на външните работи.

Така представените документи следва да бъдат прегледани от юриста на общината, който да прецени наличието на условията по чл.117 от Кодекса и следва ли да бъде признато чуждестранното решението.

Признаването на чуждестранно съдебно решение означава, че съответната община е приела, постановената с решението промяна в гражданското състояние на лицето и същата трябва да бъде отразена в регистрите по гражданско състояние и в регистрите на населението по реда, определен в Закона за гражданска регистрация. **Дължностното лице по гражданско състояние пристъпва към вписване на промяната в съответните регистри само след изричната резолюция на кмета или юриста на общината, че решението се признава.**

При спор относно условията за признаване на чуждестранното решение се прави мотивиран писмен отказ, изгotten от юриста и подписан от органа – кмета на общината. Този отказ е основание за предявяване на установителен иск пред СГС съгласно чл.118, ал.2 от Кодекса.

Обръщаме внимание, че много стриктно следва да се разглеждат чуждестранните съдебни решения за осиновяване. Практиката на СГС е показвала, че при тях особено трудно се преценява условието осиновеното лице да не е навършило осемнадесет години към момента на подаване на молбата за осиновяване. Също така при бракоразводните

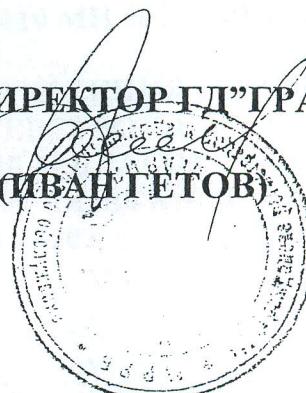
решения, когато няма произнасяне относно фамилното име след брака, в много страни се приема, че се запазва името, което съпругът/та е имал по време на брака, което противоречи на българския закон.

Настоящето указание е съгласувано със съдии от Софийски градски съд. Възможно е да претърпи промени след създаване на съдебна практика по прилагане на Кодекса.

С §5 от Заключителните разпоредби на Кодекса са отменени и членове 129-135 и 137-143 от глава единадесета на Семейния кодекс. Семейните правни отношения с международен елемент са урегулирани и изцяло уредени от Кодекса на международното частно право.

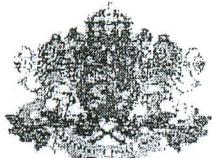
ГЛАВЕН ДИРЕКТОР ГД "ГРАО":

(ИВАН ГЕТОВ)

Изготвила

Н. Симеонова, държавен експерт, ГД "ГРАО": *Н. Симеонова*

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

1040 София, ул. „Славянска“ № 1, тел. 02/92 37 544, факс 02/980 9222

06-00-156/10

Изх №
(Моля цитирайте при отговор)

На Ваш №

до

90-05-25ни | 25.11.10

ОБЩИНА ПЛОВДИВ
пл. "Стефан Стамболов" №1
Гр. Пловдив - 4000
(На Ваш №10 МН 600 от 01.11.2010 г.)

КОПИЕ

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАО“
МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО
РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО
Ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ №17-19
Гр. София - 1202

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Във връзка с постъпило при нас писмо на Главния секретар на Община Пловдив, с което е поставен въпросът за мястото, където следва да се подаде молба за признаване и изпълнение на чуждестранно решение, Министерство на правосъдието счита следното:

В българското законодателство липсва установено правило, което да определя кой административен орган следва да приеме молба за признаване и изпълнение на чуждестранно съдебно решение, което да касае прекратяване на брак, промяна на име и др.

От една страна Закона за гражданская регистрация тогава когато говори за място, където се съставя акта за гражданско състояние, посочва, че това е общината или кметството, на чиято територия са станали съответните събитията, както и че настъпилите промени, следва да се отразят там където е съставен този акт. Същият закон в своите чл. 70 и чл. 72 възприема като определящ критерий „постоянния адрес на българския гражданин“, в случаите когато следва да се направят промени в регистрите за гражданско състояние за събития настъпили в чужбина, свързани с тези лица.

Кодекса на международното частно право е възприел общата

Применяването на чуждестранното решение се изпърнива от органа,

пред който то се предявява." Аналогична е разпоредбата на чл.621 от Гражданския процесуален кодекс.

Това навежда на мисълта, че тогава, когато пред български административен орган бъде представен чуждестранен акт, чието признаване и изпълнение е свързано с промяна в регистрите за гражданското състояние на българските граждани, лицата, които искат такова признаване разполагат с възможността да се обърнат или към общината (кметството), където е техния постоянен адрес или към тази, където е съставен акта, чиято промяна се иска.

Нито един от двата административни органа нямат правно основание да откажат да разгледат молбата и би следвало да се произнесат по нея в рамките на своята компетентност.

Борислав Петков

Директор на Дирекция

"Международно правно сътрудничество
и европейски въпроси"